

แบบประเมินบทความวิจัย
การประชุมวิชาการระดับชาติ “การศึกษาเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ครั้งที่ 7” ประจำปี 2566
วันศุกร์ที่ 26 พฤษภาคม 2566 (ผ่านระบบออนไลน์)

1. ชื่อบทความ :การพัฒนาแบบวัดทักษะการปรับตัวกับการทำงานในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาฝึกสหกิจศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

2. หัวข้อการประเมินบทความ

รายการประเมิน	ผลการประเมิน			ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ
	ผ่าน	ผ่านและแก้ไข	ไม่ผ่าน	
1. บทคัดย่อภาษาไทย			/	ควรนำเสนอค่าเฉลี่ยคู่กับส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน,สถิติที่ใช้ในการวิจัยคืออะไร
2. บทคัดย่อภาษาอังกฤษ			/	
3. บทนำ				
4. วัตถุประสงค์การวิจัย			/	วัตถุประสงค์กับวิธีการควรต้องไปด้วยกัน
5. สมมติฐานการวิจัย (ถ้ามี)				
6. วิธีดำเนินการวิจัย			/	วิธีดำเนินการวิจัยกับผลการวิจัยควรสอดคล้องกัน
7. ผลการวิจัย			/	ผลการวิจัยควรสอดคล้องกับวิธีการดำเนินการวิจัย เช่น การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน มี ความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์และมี น้ำหนักองค์ประกอบระหว่าง 0.73-0.93 ไม่เห็นมีวิธีการดำเนินการวิจัย และสถิติที่ใช้
8. สรุปผลการวิจัย			/	
9. อภิปรายผล			/	
10. ข้อเสนอแนะ			/	
11. เอกสารอ้างอิง			/	
12. องค์ความรู้ใหม่และคุณค่าทางวิชาการ			/	

ผลการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ

☐ 1) บทความผ่านเกณฑ์

/ 2) บทความผ่านเกณฑ์ แต่ต้องแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

☐ 3) บทความไม่ผ่านเกณฑ์

แบบประเมินบทความวิจัย
การประชุมวิชาการระดับชาติ “การศึกษาเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ครั้งที่ 7” ประจำปี 2566
วันศุกร์ที่ 26 พฤษภาคม 2566 (ผ่านระบบออนไลน์)

1. ชื่อบทความ: การพัฒนาแบบวัดทักษะการปรับตัวกับการทำงานในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาฝึกสหกิจศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
2. หัวข้อการประเมินบทความ

รายการประเมิน	ผลการประเมิน			ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ
	ผ่าน	ผ่านและแก้ไข	ไม่ผ่าน	
1. บทคัดย่อภาษาไทย		√		ทบทวนจำนวนประชากร/กลุ่มตัวอย่างการวิจัย และปรับให้สอดคล้องกับในบทความ
2. บทคัดย่อภาษาอังกฤษ		√		- ปรับให้สอดคล้องกับบทคัดย่อ โดยเฉพาะอย่างยิ่งวัตถุประสงค์การวิจัย - แก้ไขความถูกต้องของสำนวนภาษาและไวยากรณ์
3. บทนำ	√			
4. วัตถุประสงค์การวิจัย	√			
5. สมมติฐานการวิจัย (ถ้ามี)	-	-	-	
6. วิธีดำเนินการวิจัย		√		1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างการวิจัย - ควรตรวจสอบความสอดคล้องกับบทคัดย่อ และทุกที่ที่เรื่องจำนวน - จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดเป็นไปเพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบ แต่ในบทความมีการนำเสนอผลการวิจัยเพียงวัตถุประสงค์เดียวคือ สร้างแบบวัดฯ ดังนั้นต้องตรวจสอบความถูกต้องของกลุ่มตัวอย่างที่อ้างและปรับให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์นี้ 2. ข้อเครื่องมือวิจัยข้อ 1. ตรวจสอบ พ.ศ. ข้อ 2.1.1 การอ้างอิงแหล่งที่มาของแบบวัดที่นำมาใช้ในการพัฒนาครั้งนี้ปรับตามข้อเสนอแนะในบทความ ข้อ 2.2.3 กลุ่มตัวอย่างทดลองเครื่องมือ (try out) คือใคร อธิบายให้ชัดเจน 3. ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลต้องแสดงขั้นตอนการสร้างแบบวัด จึงจะสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนั้นจึงต้องมีขั้นประเมินความตรงของเครื่องมือโดยผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คน และการทดลองใช้แบบวัด เป็นต้น
7. ผลการวิจัย			√	- ผลการวิจัยที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์มีเพียงตารางเดียวคือ ค่าอำนาจจำแนก (ตารางที่ 4) ที่ยังขาดคือ ความตรงเชิงเนื้อหา (content validity) และความเชื่อมั่น (reliability) - ตาราง 4 ต้องมีคำอธิบายท้ายตารางโดยสรุปค่าอำนาจจำแนกที่พบ
8. สรุปผลการวิจัย			√	ปรับให้สอดคล้องกับหัวข้อผลการวิจัยที่ปรับใหม่ตามวัตถุประสงค์ในบทความ
9. อภิปรายผล			√	ปรับให้สอดคล้องกับผลการวิจัยที่ปรับใหม่ตามวัตถุประสงค์ในบทความ

รายการประเมิน	ผลการประเมิน			ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ
	ผ่าน	ผ่านและแก้ไข	ไม่ผ่าน	
10. ข้อเสนอแนะ	✓			
11. เอกสารอ้างอิง	✓			
12. องค์กรความรู้ใหม่และคุณค่าทางวิชาการ	✓			

ผลการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ

- ☐ 1) บทความผ่านเกณฑ์ (2.34-3.00)
- ✓ ☒ 2) บทความผ่านเกณฑ์ แต่ต้องแก้ไขตามข้อเสนอแนะ (1.67-2.33)
- ☐ 3) บทความไม่ผ่านเกณฑ์ (1.00-1.66)

การพัฒนาแบบวัดทักษะการปรับตัวกับการทำงานในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาฝึกสหกิจศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างแบบวัดทักษะการปรับตัวกับการทำงานในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาฝึกสหกิจศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาสหกิจศึกษา โดยวิธีการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 542 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบวัดทักษะการปรับตัวกับการทำงานในศตวรรษที่ 21 จำนวน 40 ข้อ ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ คือ 1) ความตระหนักทางอาชีพ 2) การตัดสินใจทางอาชีพ 3) ความใส่ใจใคร่รู้ทางอาชีพ 4) ความมั่นใจในอาชีพ

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1) แบบวัดทักษะมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (Item of Congruence: IOC) อยู่ระหว่าง 0.66 -1.00 2) จากการวัดทักษะการปรับตัวกับการทำงานในศตวรรษที่ 21 พบว่า องค์ประกอบที่ 1 ความตระหนักทางอาชีพ นักศึกษาฝึกสหกิจศึกษามีทักษะการปรับตัวระดับมาก ($\bar{X} = 4.11$) องค์ประกอบที่ 2 การตัดสินใจในทางอาชีพ มีทักษะการปรับตัวระดับมาก ($\bar{X} = 4.11$) องค์ประกอบที่ 3 ความใส่ใจใคร่รู้ทางอาชีพ มีทักษะการปรับตัวระดับมาก ($\bar{X} = 4.09$) และองค์ประกอบที่ 4 ความมั่นใจในอาชีพ มีทักษะการปรับตัวระดับมาก ($\bar{X} = 4.15$) 3) มีค่าความเที่ยงเท่ากับ .958 และข้อคำถามมีค่าอำนาจจำแนก .25 - .84

คำสำคัญ : ทักษะการปรับตัวกับการทำงาน, ทักษะในศตวรรษที่ 21, สหกิจศึกษา

Development of Measurement Scale on Career Adapt-Abilities
Scale in 21 st Century for Co-operative Education Student,
Yala Rajabhat University

ABSTRACT

21st-century work of Yala Rajabhat University students in co-operative education and 2) analyze confirmatory factor of measurement model of adaptive skills for 21 st-century work of Yala Rajabhat University students in co-operative education. The samples were purposive sampling of 542 4th-year students of Yala Rajabhat University enrolled in co-operative education courses. The instruments used in this research consisted of Career Adapt-Abilities Scale in 21 st Century for Co-operative Education Student. The developed questionnaire has divided into 4 components which are in the areas of Concern, Control, Curiosity and Confident

The result can be summarized as follows: 1) Have an IOC between 00.66 -1.00. 2) The overall and each aspect of adaptive skills for the 21 st-century work was at a much level as follows: Concern ($\bar{X}$ = 4.11), Control ($\bar{X}$ = 4.11), Curiosity ($\bar{X}$ = 4.09) and Confident ($\bar{X}$ = 4.15) 3) Have validity score of 0.958 and item discrimination of 0.25 – 0.84.

Keyword: Work adaptation skills, The 21st Century Skills, Co-operative Education

บทนำ

สภาพการณ์ของโลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้ประเทศไทยอยู่ในช่วงเวลาที่ต้องเผชิญกับสถานการณ์ทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง เทคโนโลยี พลังงานและสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ซึ่งมีผลกระทบต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา จำเป็นต้องพัฒนาทักษะนักศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการในตลาดแรงงานและทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 จากแผนอุดมศึกษาระยะยาว 20 ปี พ.ศ. 2561 – 2580 ได้มีการกำหนดแผนให้สถาบันอุดมศึกษาดำเนินการปรับตัวเข้าสู่ความต้องการอย่างแท้จริงมากยิ่งขึ้น เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษา ผลิตบัณฑิตตอบสนองความต้องการในโลกของการทำงาน สร้างองค์ความรู้ เทคโนโลยี ตลอดจนนวัตกรรม ที่สามารถชั้นนำและสร้างประโยชน์อย่างแท้จริงในสังคมโลกของการทำงาน (สำนักนโยบายและแผนการอุดมศึกษา, 2561) ซึ่งสอดคล้องกับวิจารณ์ พานิช ที่กล่าวว่า การศึกษาในศตวรรษที่ 21 ต้องเตรียมบุคคลเป็นคนที่ใช้ความรู้ (knowledge worker) และเป็นบุคคลพร้อมเรียนรู้ (learning person) การศึกษาในศตวรรษที่ 21 จำเป็นจะต้องเตรียมคนไปเผชิญการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็ว รุนแรง พลิกผัน และคาดไม่ถึง คนยุคใหม่จึงต้องมีทักษะในการเรียนรู้และปรับตัวที่สูง (วิจารณ์ พานิช, 2558) และจากการศึกษาตามแนวคิดของ Savikas ที่ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับทักษะการปรับตัวว่า ทักษะในการปรับตัวในอาชีพเป็นโครงสร้างทางจิตสังคมที่บ่งชี้ความสามารถของแต่ละบุคคลสำหรับการรับมือในการทำงานทั้งในปัจจุบันและอนาคตที่คาดการณ์ไว้ การเปลี่ยนตำแหน่งงาน ความผิดหวังจากการทำงาน ซึ่งทักษะการปรับตัวสามารถเปลี่ยนแปลงได้มากกว่าลักษณะนิสัย ทักษะการปรับตัวพัฒนาขึ้นผ่านการมีปฏิสัมพันธ์ของบุคคล (Savickas, 1997) สอดคล้องกับ Sullivan & Sheffrin ที่กล่าวว่าทักษะการปรับตัวเป็นทุนมนุษย์ ซึ่งเป็นความสามารถเฉพาะและเป็นความรู้ที่สั่งสมจากการศึกษาและประสบการณ์ (Sullivan, A., & Sheffrin, S. M., 2003) การพัฒนาทักษะการปรับตัวให้กับนักศึกษาในระดับอุดมศึกษาจึงเป็นสิ่งที่จำเป็น เพื่อช่วยให้นักศึกษามีความพร้อมก่อนออกทำงานจริง

การพัฒนาทักษะการปรับตัวให้กับนักศึกษาในศตวรรษที่ 21 ถือเป็นปัจจัยด้านความสามารถที่ช่วยส่งเสริมการทำงานในอนาคต เป็นการเตรียมความพร้อมเพื่อให้นักศึกษามีทักษะในการทำงานและการใช้ชีวิตในสังคม สำหรับการศึกษาเกี่ยวกับทักษะการปรับตัว มีนักจิตวิทยาด้านอาชีพจาก 18 ประเทศ ได้ร่วมมือกันสร้างนิยามเชิงปฏิบัติการ และเครื่องมือวัดทักษะการปรับตัวทางอาชีพขึ้น ชื่อว่า Career Adapt-Abilities Scale (CAAS) โดยเครื่องมือชุดนี้ประกอบด้วย การวัดทักษะการปรับตัวทางอาชีพ 4 ด้าน คือ ความตระหนัก (Concern) การตัดสินใจ (control) ความสนใจใคร่รู้ (curiosity) และความมั่นใจ (confident) ซึ่งถูกสร้างขึ้นและแปลเป็นภาษาต่างๆ เพื่อใช้วัดทักษะการปรับตัว ใน 13 ประเทศ ได้แก่ เบลเยียม บราซิล จีน ฝรั่งเศส ไชล์แลนด์ อิตาลี เกาหลี เนเธอร์แลนด์ โปรตุเกส แอฟริกาใต้ สวิสเซอร์แลนด์ ไต้หวัน และสหรัฐอเมริกา โดยทำการทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างที่มีความหลากหลาย เช่น พนักงาน นักเรียน และนักศึกษา ซึ่งพบว่า ในทุกประเทศที่มีการใช้เครื่องมือนี้ผลการศึกษาที่ได้มีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างในทุกประเทศ แม้จะแตกต่างกันในด้านภูมิศาสตร์ วัฒนธรรม ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าเครื่องมือชุดนี้มีความเป็นสากล (Savickas & Porfeli, 2012) สำหรับในประเทศไทย สุรวุฒิ อัสสพันธุ์ และ เสอสมกาญจน์ โสภณศิริรักษ์ ได้ทำการตรวจสอบคุณภาพแบบวัด Career Adapt-Abilities Scale (CAAS) ฉบับภาษาไทย ที่แปลมาจากต้นฉบับภาษาอังกฤษ โดยทำการวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างและเกณฑ์ปกติของแบบวัด โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และ 4 ระหว่างปีการศึกษา 2559 ถึง 2560 ซึ่งผลการศึกษาพบว่า มีความเที่ยงตรงและมีความเชื่อมั่นของแบบวัด Career Adapt-Abilities Scale (CAAS) ฉบับภาษาไทย สำหรับสถาบันอุดมศึกษาไทยต้องมีการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง โดยเฉพาะการปรับเปลี่ยนหลักสูตรและปรับเปลี่ยนรูปแบบการเรียนการสอนใหม่ เพื่อผลิตกำลังคนให้มีคุณลักษณะตามต้องการที่สอดคล้อง รองรับการทำงานในศตวรรษที่ 21

มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา เป็นสถาบันอุดมศึกษา ตั้งอยู่ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ เป็นพื้นที่ที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรมเชื้อชาติ ศาสนา ประชาชนอาศัยอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรม ซึ่งมีการดำเนินงานด้านสหกิจศึกษา ซึ่งช่วยเสริมสร้างทักษะและประสบการณ์จริงให้นักศึกษามีความพร้อมสำหรับการทำงานทั้งในระหว่างศึกษาและสำเร็จการศึกษา โดยนักศึกษาสามารถนำความรู้จากภาคทฤษฎีไปสู่การฝึกการปฏิบัติงานจริงตามระยะเวลาที่กำหนด ความรู้และประสบการณ์จริงที่ได้จะช่วยให้เห็นภาพการทำงานที่แท้จริง จากการศึกษาการดำเนินงาน สหกิจศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา พบว่า ยังไม่มีเครื่องมือสำหรับวัดทักษะการปรับตัวกับการทำงานของนักศึกษาสหกิจศึกษา เพื่อใช้

ในการพิจารณาว่านักศึกษามีทักษะในการปรับตัวกับการทำงานในระดับใด เพื่อให้นักศึกษาได้รู้ความสามารถของตนเองและลักษณะของงานที่สอดคล้องกับทักษะของตนเองและพัฒนาต่อยอดได้เมื่อเข้าสู่ชีวิตการทำงานจริง

จากความเป็นมาและความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาเรื่อง “การพัฒนาแบบวัดทักษะการปรับตัวกับการทำงานในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาฝึกสหกิจศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา” เพื่อใช้สำหรับเป็นแบบวัดทักษะการปรับตัวกับการทำงานในศตวรรษที่ 21 ที่มีคุณภาพ ทั้งนี้ผลการศึกษจะเป็นการยืนยันคุณภาพของเครื่องมือสำหรับวัดทักษะการปรับตัวกับการทำงานของนักศึกษาในพื้นที่สังคมพหุวัฒนธรรม เพื่อเตรียมความพร้อมสู่การทำงานต่อไป หรือเพื่อศึกษาวิจัยในด้านนี้ต่อไป นอกจากนี้ผลการศึกษานำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาแบบวัดด้านอื่น ๆ ทำให้เกิดการต่อยอดองค์ความรู้ทางวิชาการให้มีความก้าวหน้าต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อสร้างแบบวัดทักษะการปรับตัวกับการทำงานในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาฝึกสหกิจศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ในการวิจัยครั้งนี้กำหนดประชากรเป้าหมาย คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาสหกิจศึกษา ปีการศึกษา 2563 จำนวน 605 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เป็นประชากรเป้าหมายทั้งหมด เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดการวิจัยในครั้งนี้ใช้สถิติการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis: CFA) (Hair and J.F, 2010 อ้างใน ภณจิรา ดวงจินดา, 2560) ได้เสนอว่าตัวอย่างในการวิจัยที่เหมาะสม คือ 20 เท่า ของจำนวนตัวแปร หรือ ถ้าเป็นการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ตัวแปรสังเกตได้มีค่าการร่วม (Communality) น้อยกว่า 0.5 ควรมีขนาดตัวอย่างมากกว่า 500 คนขึ้นไป ดังนั้นการศึกษการพัฒนาแบบวัดทักษะการปรับตัวกับการทำงานในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาฝึกสหกิจศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ครั้งนี้ ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ 40 พารามิเตอร์ ขนาดตัวอย่างจึงเท่ากับ 800 คน แต่เนื่องจากนักศึกษามีทั้งหมด 605 คน จึงใช้ขนาดตัวอย่าง 605 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้เป็นแบบวัดทักษะการปรับตัวกับการทำงานในศตวรรษที่ 21 สำหรับนักศึกษาฝึกสหกิจศึกษา ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการปรับตัวกับการทำงานของนักศึกษา ชั้นปีที่ 4 ประจำปีการศึกษา 2563 มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบ แบบวัดทักษะการปรับตัวกับการทำงานมีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check list) ส่วนที่ 2 ระดับทักษะการปรับตัวกับการทำงานในศตวรรษที่ 21 มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert's Rating Scale) ซึ่งประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ จำนวน 40 ข้อ

2.2 การพัฒนาเครื่องมือ

2.2.1 ดำเนินการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวกับการทำงานในศตวรรษที่ 21 โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเอกสาร (Documentary Research) และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เพื่อกำหนดกรอบแนวคิดในการพัฒนาแบบวัดทักษะการปรับตัวกับการทำงานในศตวรรษที่ 21 โดยยึดตามองค์ประกอบของความสามารถในการปรับตัวทางอาชีพ ตามแบบวัด Career Adapt-Abilities Scale ของ Savickas ที่แปลมาจากแบบวัดต้นฉบับภาษาอังกฤษ (Savickas, 2012) โดยแปลเป็นภาษาไทย เดิมประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ คือ

- 1) ความตระหนักทางอาชีพ (Concern)
- 2) การตัดสินใจทางอาชีพ (Control)
- 3) ความสนใจใคร่รู้ทางอาชีพ (Curiosity)
- 4) ความมั่นใจในอาชีพ (Confident)

แต่ละองค์ประกอบ ประกอบด้วยข้อคำถามองค์ประกอบละ 6 ข้อ จากนั้นผู้วิจัยได้สร้างข้อคำถามเพิ่มขึ้น โดยยึดแนวคิดตามบริบทของสังคมพหุวัฒนธรรม รวมทั้งหมด 40 ข้อคำถาม

2.2.2 หาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน เป็นผู้ประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (Item of Congruence: IOC) ผลการประเมิน พบว่าค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.66 -1.00

2.2.3 นำแบบวัดทักษะการปรับตัวกับการทำงานในศตวรรษที่ 21 สำหรับนักศึกษาฝึกสหกิจศึกษา ที่ผ่านการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิแล้ว ไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างเพื่อนำมาหาค่าอำนาจจำแนก (item discriminate) โดยใช้เทคนิคการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (item-total correlation) พบว่ามีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .25 - .84 และค่าความเที่ยงโดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach alpha) เท่ากับ .958

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

3.1 ติดต่อขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ไปยังคณบดีคณะวิทยาการจัดการ คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา เพื่อขออนุญาตและความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลของนักศึกษาฝึกสหกิจศึกษา ทั้ง 15 สาขา

3.2 นำแบบวัดทักษะการปรับตัวกับการทำงานในศตวรรษที่ 21 สำหรับนักศึกษาฝึกสหกิจศึกษา ที่สร้างขึ้นไปเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง

3.3 นำแบบวัดทักษะที่ได้รับกลับคืน มาตรวจสอบความถูกต้อง จากนั้นนำข้อมูลไปบันทึกลงในโปรแกรมคอมพิวเตอร์และดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป เพื่อประมวลผลและหาค่าทางสถิติ โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

4.1 วิเคราะห์เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบวัดทักษะการปรับตัวกับการทำงาน ทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการหาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

4.2 วิเคราะห์ระดับทักษะการปรับตัวกับการทำงานในศตวรรษที่ 21 นักศึกษาฝึกสหกิจศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา โดยวิธีการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เป็นรายข้อและโดยภาพรวม

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพัฒนาแบบวัดทักษะการปรับตัวกับการทำงานในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาฝึกสหกิจศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา รายละเอียดการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบตาราง โดยอธิบายและบรรยายข้อมูลเรียงตามลำดับต่อไปนี้

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปร เพศ และสาขาวิชา

ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	103	19.00
หญิง	439	81.00
2. สาขาวิชา		
หลักสูตรนิเทศศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตร์	30	5.54
หลักสูตรนิเทศศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์และสื่อดิจิทัล	27	4.98
หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ	34	6.27
หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด	25	4.61
หลักสูตรบัญชีบัณฑิต	79	14.58
หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ	60	11.07
หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการธุรกิจท่องเที่ยว	23	4.24
หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ	30	5.54
หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการเงินและการธนาคาร	69	12.73
หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจระหว่างประเทศ	22	4.06

หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน	25	4.61
หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสารสนเทศศาสตร์	20	3.69
ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปร เพศ และสาขาวิชา (ต่อ)		
ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษามลายู	38	7.01
หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอาหรับ	21	3.87
หลักสูตรศิลปบัณฑิต สาขาวิชาการออกแบบศิลปกรรม	39	7.20

จากตารางที่ 1 มีนักศึกษาตอบแบบสอบถามจำนวนทั้งสิ้น 542 คน กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย โดยมีเพศหญิง จำนวน 439 คน คิดเป็นร้อยละ 81.00 และเพศชาย จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 19.00 หลักสูตรบัญชีบัณฑิต จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 14.58 หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการเงินและการธนาคาร จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 12.73 หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 11.07 หลักสูตรศิลปบัณฑิต สาขาวิชาการออกแบบศิลปกรรม จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 7.20 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษามลายู จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 7.01 หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 6.27 หลักสูตรนิเทศศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตร์ จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 5.54 หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 5.54 หลักสูตรนิเทศศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์และสื่อดิจิทัล จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 4.98 หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 4.61 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 4.61 หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการธุรกิจท่องเที่ยว จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 4.24 หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจระหว่างประเทศ จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 4.06 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอาหรับจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 3.87 และหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสารสนเทศศาสตร์ จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 3.69

ตารางที่ 2 แสดงทักษะการปรับตัวกับการทำงานในศตวรรษที่ 21

องค์ประกอบ	$\bar{X}$	SD	แปลผล
ความตระหนักทางอาชีพ			
1. ฉันตัดสินใจได้แล้วว่าในอนาคตต้องการประกอบอาชีพใด	4.08	.583	มาก
2. ฉันรู้ว่าอาชีพที่ฉันเลือกจะส่งผลต่อการดำรงชีวิตของฉัน	4.08	.632	มาก
3. ฉันเตรียมพร้อมเสมอสำหรับการประกอบอาชีพในอนาคต	4.05	.618	มาก
4. ฉันมักจะคิดถึงอาชีพของฉันในอนาคตของฉันเป็นประจำ	4.09	.632	มาก
5. ฉันได้วางแผนเพื่อที่จะประกอบอาชีพในอนาคตตามเป้าหมายที่ฉันตั้งใจไว้	4.09	.652	มาก
6. ฉันตั้งเป้าหมายที่ชัดเจนเกี่ยวกับอาชีพที่จะทำในอนาคต	4.11	.616	มาก
7. ฉันเชื่อว่าฉันมีความเหมาะสมที่จะประกอบอาชีพในอนาคตของฉัน	4.14	.587	มาก
8. ฉันคำนึงเสมอว่าอาชีพในอนาคตจะไม่ผิดหลักการของศาสนาอื่นๆ	4.19	.615	มาก
9. ฉันสามารถปรับตัวในการดำเนินชีวิตได้เมื่อต้องประกอบอาชีพในอนาคตท่ามกลางความหลากหลายทางวัฒนธรรมของผู้อื่น	4.15	.540	มาก
10. ฉันมั่นใจว่า อาชีพในอนาคตของฉันจะไม่สร้างความไม่สบายใจให้กับผู้เกี่ยวข้อง ที่มีวัฒนธรรมท้องถิ่นที่แตกต่างกัน	4.10	.571	มาก

รวม	4.11	.604	มาก
-----	------	------	-----

ตารางที่ 2 แสดงทักษะการปรับตัวกับการทำงานในศตวรรษที่ 21 (ต่อ)

องค์ประกอบ	$\bar{X}$	SD	แปลผล
การตัดสินใจทางอาชีพ			
11. ฉันเป็นคนมองโลกในแง่ดีในด้านอาชีพในอนาคตของฉัน	4.14	.534	มาก
12. ฉันตัดสินใจเรื่องการประกอบอาชีพในอนาคตได้ด้วยตนเอง	4.13	.554	มาก
13. ฉันรับผิดชอบต่อการตัดสินใจในการประกอบอาชีพในอนาคตของฉัน	4.16	.619	มาก
14. ฉันมั่นใจว่าไม่มีใครสามารถชักจูงฉันให้เปลี่ยนใจในการเลือกอาชีพของฉันในอนาคต	4.05	.666	มาก
15. ฉันสามารถพึ่งพาตนเองในการตัดสินใจเลือกการประกอบอาชีพในอนาคตได้	4.10	.618	มาก
16. ฉันคำนึงถึงความแตกต่างของวัฒนธรรมท้องถิ่นก่อนตัดสินใจในการเลือกการประกอบอาชีพในอนาคต	4.13	.576	มาก
17. ฉันพิจารณาแล้วว่าอาชีพที่เลือกตรงกับความชอบของตนเองเป็นหลัก	4.04	.613	มาก
18. ฉันประเมินแล้วว่าอาชีพที่เลือกมีความเหมาะสมกับตนเอง	4.05	.576	มาก
19. ฉันตัดสินใจได้ดีและมีการพิจารณาอย่างรอบด้านก่อนตัดสินใจ	4.16	.587	มาก
20. ฉันมีความรู้ความเข้าใจในการเลือกอาชีพที่เหมาะสมกับตนเอง	4.11	.602	มาก
รวม	4.11	0.590	มาก
ความใส่ใจใคร่รู้ทางอาชีพ			
21. ฉันสนใจสิ่งต่างๆ ที่อาจส่งผลต่อการประกอบอาชีพในอนาคตของฉัน	4.07	.585	มาก
22. ฉันหาโอกาสในการพัฒนาตนเองเพื่อจะประกอบอาชีพในอนาคตได้สำเร็จ	4.15	.614	มาก
23. ฉันพิจารณาทางเลือกต่างๆ ก่อนการตัดสินใจที่จะประกอบอาชีพในอนาคต	4.12	.568	มาก
24. ฉันแสวงหาโอกาสที่จะพัฒนาทักษะใหม่ๆ ที่จำเป็นต่อการประกอบอาชีพในอนาคตของฉันอยู่เสมอ	4.08	.572	มาก
25. ฉันหาทางเพิ่มพูนความรู้จากแหล่งความรู้ต่างๆ เพื่อพัฒนาอาชีพที่ฉันสนใจในอนาคต	4.04	.560	มาก
26. ฉันมั่นใจว่าการพัฒนาทักษะทางอาชีพของฉันจะไม่ขัดแย้งกับความเชื่อของศาสนาอื่นๆ ในท้องถิ่น	4.08	.520	มาก
27. ฉันเชื่อว่าการแสวงหาความรู้ใหม่ๆ ในการประกอบอาชีพในอนาคตของฉันเป็นการสร้างบรรยากาศที่ดีในการทำงานร่วมกับเพื่อนๆ ที่มาจากวัฒนธรรมที่ต่างกััน	4.08	.547	มาก
28. ฉันมั่นใจว่า ฉันจะประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพอนาคตเพราะฉันเข้าใจในความแตกต่างของวัฒนธรรมต่างๆ ในชุมชนที่ฉันอยู่	4.06	.468	มาก
29. ฉันเปิดใจ ยอมรับและเข้าใจในความแตกต่างทางศาสนาหรือวัฒนธรรมของเพื่อนร่วมงาน	4.08	.564	มาก
30. ฉันมีความกระตือรือร้นในการทำงานร่วมกับเพื่อนร่วมงาน	4.13	.609	มาก
รวม	4.09	0.560	มาก

ตารางที่ 2 แสดงทักษะการปรับตัวกับการทำงานในศตวรรษที่ 21 (ต่อ)

องค์ประกอบ	$\bar{X}$	SD	แปลผล
ความมั่นใจในอาชีพ			
31. ฉันมั่นใจว่าฉันสามารถประกอบอาชีพในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.22	.522	มาก
32. ฉันมั่นใจว่าฉันมีทักษะในการทำงานที่สอดคล้องกับอาชีพในอนาคต	4.14	.574	มาก
33. ฉันสามารถเรียนรู้ทักษะใหม่ๆ ที่สอดคล้องกับอาชีพในอนาคตของฉัน	4.18	.564	มาก
34. ฉันตั้งใจที่จะทำงานในอนาคตให้มีประสิทธิภาพสูงสุด	4.10	.587	มาก
35. ฉันมั่นใจว่า ฉันสามารถเอาชนะอุปสรรคต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นเมื่อฉันประกอบอาชีพในอนาคตได้	4.16	.591	มาก
36. ฉันมั่นใจว่าฉันใช้ความสามารถของฉันเต็มที่ในการทำงานได้ในสังคมที่มีความแตกต่างกันด้านวัฒนธรรม	4.14	.556	มาก
37. ฉันมีเป้าหมายในอนาคตที่เกี่ยวกับการทำงานอย่างชัดเจน	4.11	.598	มาก
38. ฉันกล้าตัดสินใจในการทำงานด้วยความมั่นใจ	4.12	.642	มาก
39. ฉันเชื่อว่าฉันสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี	4.15	.554	มาก
40. ฉันมีความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าตัดสินใจในการทำงานได้ดี	4.16	.619	มาก
รวม	4.15	0.581	มาก

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่า ทักษะการปรับตัวกับการทำงานในศตวรรษที่ 21 พบว่า ความตระหนักทางอาชีพมีทักษะการปรับตัวระดับมาก ($\bar{X} = 4.11$) ข้อที่มีทักษะการปรับตัวระดับมาก และมีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ คำนี้เสมอว่าอาชีพในอนาคตจะไม่ผิดหลักการของศาสนาอื่น ๆ ($\bar{X} = 4.19$) รองลงมาคือ สามารถปรับตัวในการดำเนินชีวิตได้เมื่อต้องประกอบอาชีพในอนาคตท่ามกลางความหลากหลายทางวัฒนธรรมของผู้อื่น ($\bar{X} = 4.15$) และเชื่อว่ามีเหมาะสมที่จะประกอบอาชีพในอนาคตของฉัน ($\bar{X} = 4.14$)

การตัดสินใจทางอาชีพ มีทักษะการปรับตัวระดับมาก ($\bar{X} = 4.11$) ข้อที่มีทักษะการปรับตัวระดับมาก และมีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ตัดสินใจได้ดีและมีการพิจารณาอย่างรอบด้านก่อนตัดสินใจ รับผิดชอบต่อการตัดสินใจในการประกอบอาชีพในอนาคต ($\bar{X} = 4.16$) รองลงมาคือ คนมองโลกในแง่ดีในด้านอาชีพในอนาคต ($\bar{X} = 4.14$) คำนี้ถึงความแตกต่างของวัฒนธรรมท้องถิ่นก่อนตัดสินใจในการเลือกการประกอบอาชีพในอนาคต ($\bar{X} = 4.13$)

ความใส่ใจใ้รู้ทางอาชีพ มีทักษะการปรับตัวระดับมาก ($\bar{X} = 4.09$) ข้อที่มีทักษะการปรับตัวระดับมาก และมีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ หาโอกาสในการพัฒนาตนเองเพื่อจะประกอบอาชีพในอนาคตได้สำเร็จ ($\bar{X} = 4.15$) รองลงมาคือ มีความกระตือรือร้นในการทำงานร่วมกับเพื่อนร่วมงาน ($\bar{X} = 4.15$) และพิจารณาทางเลือกต่างๆ ก่อนการตัดสินใจที่จะประกอบอาชีพในอนาคต ($\bar{X} = 4.12$)

ความมั่นใจในอาชีพ มีทักษะการปรับตัวระดับมาก ($\bar{X} = 4.15$) ข้อที่มีทักษะการปรับตัวระดับมาก และ
มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือมั่นใจว่าฉันสามารถประกอบอาชีพในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 4.22$) รองลงมาที่มีทักษะ
การปรับตัวที่เป็นจริง ในข้อสามารถเรียนรู้ทักษะใหม่ๆที่สอดคล้องกับอาชีพในอนาคต ($\bar{X} = 4.18$) และมั่นใจว่า สามารถ
เอาชนะอุปสรรคต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นเมื่อประกอบอาชีพในอนาคตได้ และมีความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าตัดสินใจในการทำงานได้
ดี ($\bar{X} = 4.16$)

ในการวิเคราะห์ผลได้นำแบบวัดทักษะการปรับตัวกับการทำงานในศตวรรษที่ 21 สำหรับนักศึกษา
ฝึกสหกิจศึกษา ที่ผ่านการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิแล้ว ไปทดลองกับนักศึกษาฝึกสหกิจ เพื่อนำมาหาค่าอำนาจจำแนก (item
discriminate) โดยใช้เทคนิคการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (item-total
correlation) พบว่า มีค่าอำนาจจำแนก อยู่ระหว่าง .25 - .84 และค่าความเที่ยงโดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค
(Cronbach alpha) เท่ากับ .958 ดังแสดงในตารางที่ 3 และ 4

ตารางที่ 3 แสดงค่าความเที่ยงโดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach alpha)

Reliability Statistics	
Cronbach's Alpha	N of Items
0.958	40

ตารางที่ 4 แสดงค่าอำนาจจำแนก (item discriminate) โดยใช้เทคนิคการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนราย
ข้อกับคะแนนรวม

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
ข้อ 1	167.3000	298.221	.699	.956
ข้อ 2	166.9000	294.516	.844	.955
ข้อ 3	166.6000	304.989	.495	.957
ข้อ 4	166.5000	305.316	.487	.957
ข้อ 5	166.7000	300.326	.630	.956
ข้อ 6	167.0500	304.471	.465	.957
ข้อ 7	166.4500	308.155	.522	.957
ข้อ 8	166.6000	305.726	.634	.957
ข้อ 9	167.2500	294.513	.795	.955
ข้อ 10	166.8500	297.082	.725	.956
ข้อ 11	166.9000	302.095	.611	.957
ข้อ 12	166.5500	305.418	.547	.957
ข้อ 13	166.5000	310.263	.320	.958
ข้อ 14	166.5000	309.737	.345	.958

ข้อ 15	166.6500	307.082	.560	.957
ข้อ 16	167.1500	296.661	.769	.956
ข้อ 17	166.7500	309.355	.451	.957

ตารางที่ 4 แสดงค่าอำนาจจำแนก (item discriminate) โดยใช้เทคนิคการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (ต่อ)

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
ข้อ 18	166.7000	296.853	.569	.957
ข้อ 19	166.9500	303.418	.577	.957
ข้อ 20	166.5000	307.316	.556	.957
ข้อ 21	166.6000	310.253	.274	.958
ข้อ 22	167.1500	292.661	.788	.955
ข้อ 23	166.7000	307.695	.443	.957
ข้อ 24	166.5500	309.418	.428	.957
ข้อ 25	167.2500	296.934	.706	.956
ข้อ 26	166.8500	297.082	.725	.956
ข้อ 27	166.8500	299.292	.483	.958
ข้อ 28	166.8000	298.905	.643	.956
ข้อ 29	166.8500	297.082	.725	.956
ข้อ 30	166.5000	308.368	.411	.958
ข้อ 31	166.8000	302.063	.754	.956
ข้อ 32	166.9000	294.516	.844	.955
ข้อ 33	166.7500	310.092	.256	.959
ข้อ 34	167.1500	295.713	.738	.956
ข้อ 35	166.9500	300.997	.514	.957
ข้อ 36	166.7000	301.379	.589	.957
ข้อ 37	166.8500	300.766	.647	.956
ข้อ 38	167.0000	300.316	.664	.956
ข้อ 39	167.4000	295.726	.762	.956
ข้อ 40	166.9500	299.839	.599	.957

สรุปผลและอภิปรายผล

สรุปผล

แบบวัดทักษะการปรับตัวกับการทำงานในศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วยข้อคำถามทั้งหมด 40 ข้อ ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ คือ ความตระหนักทางอาชีพ (Concern) การตัดสินใจทางอาชีพ (Control) ความสนใจใคร่รู้ทางอาชีพ (Curiosity) ความมั่นใจในอาชีพ (Confident) โดยข้อคำถามมีอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .25 - .84 มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.04-4.20

อภิปรายผล

ผลการศึกษาการพัฒนาแบบวัดทักษะการปรับตัวกับการทำงานของนักศึกษา สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

แบบวัดทักษะการปรับตัวกับการทำงานของนักศึกษาที่พัฒนาขึ้น มีคุณภาพ โดยมีอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .25 - .84 ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ 0.958 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน มี ความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และมีน้ำหนักองค์ประกอบระหว่าง 0.73-0.93 ทั้งนี้เนื่องจากการพัฒนาแบบวัดทักษะการปรับตัวกับการทำงานของนักศึกษา ได้พัฒนาตามขั้นตอน ตามหลักวิชาการพัฒนาเครื่องมือ ดังนี้

1) การกำหนดความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ได้มาจากการสังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบวัดทักษะการปรับตัวกับการทำงานของนักศึกษา ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ได้แก่ ความตระหนักทางอาชีพ (Concern) การตัดสินใจทางอาชีพ (Control) ความสนใจใคร่รู้ทางอาชีพ (Curiosity) ความมั่นใจในอาชีพ (Confident) และมีการวิเคราะห์สถานการณ์การนำไปใช้สอดคล้องกับบริบท มีผลทำให้มีความเที่ยงตรงมากขึ้น ซึ่งตรงกับแนวคิดเกี่ยวกับหลักและวิธีการสร้างแบบวัดทักษะของชวาล แพร์ตกุล ที่เสนอแนะว่าควรกำหนดเนื้อหาและพฤติกรรม หรือคุณลักษณะที่ต้องการวัดให้ชัดเจน สถานการณ์หรือเนื้อหาที่นำมาถาม ความสำคัญในการเลือกวัสดุสิ่งเร้าสำหรับคำถามอยู่ตรงที่จะเกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่ต้องการจะวัด และมีลักษณะใกล้เคียงกับของจริง หรือมีสภาพที่คล้ายกับนักเรียนจะต้องไปพบไปปฏิบัติในชีวิตจริงข้างหน้า (ชวาล แพร์ตกุล, 2552)

2) จากการพิจารณาคัดเลือก ข้อคำถามในแบบวัดทักษะการปรับตัวกับการทำงานของนักศึกษา จากค่าอำนาจจำแนกและน้ำหนักองค์ประกอบ เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และมีค่าความเชื่อมั่นที่สูง เพราะในการวัดทักษะมีการพัฒนาข้อคำถามและตัวเลือกทุกขั้นตอนสอดคล้องกับ (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2552) ปัจจัยที่มีผลต่อความเที่ยงตรงของแบบวัดนั้นควรมีข้อคำถามที่เหมาะสมหากมีจำนวนข้อที่น้อยเกินไปอาจทำให้ขาดความเป็นตัวแทนที่ดีของสิ่งที่มุ่งวัด และสอดคล้องกับงานวิจัยของ (อำนาจ หุ่มรินทร์, 2559) ได้ศึกษาเรื่อง การสร้างแบบวัดทักษะชีวิตสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนคุรุประชาสรรค์ ผลการวิจัยพบว่า แบบวัดทักษะชีวิตมีความตรงตามทฤษฎีโดยมี สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรวมในแต่ละองค์ ประกอบและ ระหว่างคะแนนรวมในแต่ละองค์ประกอบกับคะแนน รวมทั้งฉบับ .21-.54 และ .65-.81 ตามลำดับและนักเรียนมีคะแนนหลังเข้าร่วมกิจกรรมเสริมสร้างทักษะชีวิตมีคะแนนสูง กว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรม มีความตรงตามสภาพโดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนจาก แบบวัดทักษะชีวิต และแบบสังเกตพฤติกรรมทักษะชีวิตเป็น .90 มีค่าอำนาจจำแนก .28-.75 มีค่าความเที่ยง .88

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้หรือข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. การพัฒนาทักษะการปรับตัวกับการทำงานของนักศึกษาฝึกสหกิจศึกษาชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ควรพัฒนาทั้ง 4 องค์ประกอบ เพราะเป็นการพัฒนาที่ตรงกับโครงสร้างที่แท้จริงในบริบทดังกล่าว ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบแล้วตามที่ได้เสนอ โดยองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดในการพัฒนา คือ ความมั่นใจในอาชีพ เพราะเป็นด้านที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด

2. จากผลการวิจัยนี้เป็นข้อมูลพื้นฐานที่ผู้เกี่ยวข้องกับการทำงานสหกิจศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา สามารถนำไปพัฒนาทักษะการปรับตัวกับการทำงานให้แก่ นักฝึกสหกิจศึกษาชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ในระดับต่างๆ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป

1. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวกับการทำงานของของนักศึกษาฝึกสหกิจศึกษาชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ตัวแปรทั้ง 4 ด้าน เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาทักษะปรับตัวกับการทำงานของนักศึกษาฝึกสหกิจศึกษาชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ที่ดีขึ้น

2. แบบวัดนี้เป็นแบบวัดสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 4 และลงทะเบียนในรายวิชาฝึกสหกิจศึกษา ดังนั้นควรมีการศึกษาเพิ่มเติมโดยขยายกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ในแต่ละสาขาวิชา เพื่อให้สามารถใช้แบบวัดได้อย่างแม่นยำมากที่สุด

เอกสารอ้างอิง

ชวาล แพรัตกุล. (2552). *เทคนิคการวัดผล*. กรุงเทพฯ: พิกัดอักษร.

ปาริชาติ อังกาบ. (2560). การสร้างแบบวัดทักษะชีวิตและอาชีพ ตามแนวคิดทักษะในศตวรรษที่ 21 สำหรับนักเรียนระดับ

มัธยมศึกษาตอนปลาย. *วารสารการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 24(2), 128-142.

วิจารณ์ พานิช. (2558). วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21. *วารสารนวัตกรรมการเรียนรู้*, 1(2), 1-14.

ศิริชัย กาญจนวาสี. (2552). *ทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิม*. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สมาคมสหกิจศึกษาไทย. (2552). *มาตรฐานการประกันคุณภาพการดำเนินงานสหกิจศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 3. นครราชสีมา : สมาคมสหกิจศึกษาไทย.

สุรวิทย์ อัสสพันธ์. (2561). การวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างและเกณฑ์ปกติของแบบวัดความสามารถ ในการปรับตัวทางอาชีพ. *วารสารวิชาการศึกษาศาสตร์*, 19(2), 167-181.

สำนักนโยบายและแผนการอุดมศึกษา. (2561). *แผนอุดมศึกษาระยะยาว 20 ปี พ.ศ. 2561 – 2580*. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.

อำนาจ หุ่มนริน และ พรทิพย์ ไชยโส. (2559). การสร้างแบบวัดทักษะชีวิตสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนครูประชาสรรค์. *วารสารวิชาการครุศาสตร์อุตสาหกรรม พระจอมเกล้าพระนครเหนือ*, 7(2), 19-29

Savickas, M. L. (1997). Career adaptability: an integrative construct for life – span, life – space theory. *The Career Development Quarterly*, 45, 247 – 259.

Savickas, M. L., & Porfeli, E. J. (2012). Career adapt – abilities scale: construction, reliability, and measurement equivalence across 13 countries. *Journal of Vocational Behavior*, 80(3), 661–673.

Sullivan, A., & Sheffrin, S. M. (2003). *Economics: Principles in action*. Upper Saddle River, New Jersey: Pearson Prentice Hall.